Amb un any de Generalitat n'hi ha prou per a fer balanç

TARRADELLAS a la CATALUNYA de les MERAVELLES

demà

"unim nos i demà la Internacional serà el gènere humà"

Nº 32, Catalunya 4 de Octubre

LCR (unificada amb la LC) Quarta Internacional.

A un any vista de l'establiment de la "Generalitat provisional", el poble de Catalunya s'enfronta a una Constitució que nega llur sobirania nacional i limita força les seves possibilitats d'autogovern, sense que aquesta Generalitat l'hi hagi servit o li serveixi pel combat contra el centralisme, ans tot el contrari. La Generalitat instaurada per decret-llei, el president Tarradellas i el Consell Executiu "d'unitat catalana", han estat tres pces mogudes hàbilment en el joc d'UCD. Després del 15 de juny era impossible tancar-se en banda a les reivindicacions nacionals de Catalunya. El govern Suárez va decidir emprendre una iniciativa amb l'objectiu de comprométer els partits obrers en una estratègia de congelació de les reivindicacions nacionals i acabar amb l'autonomia del moviment obrer en aquesta qüestió.

...dependència ...classe

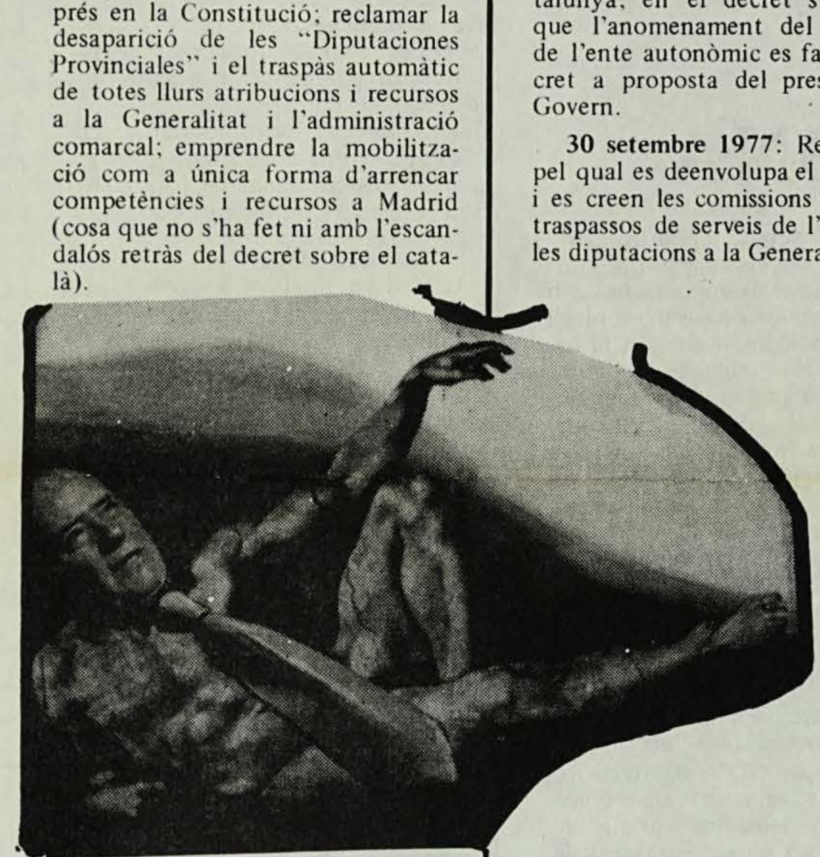
Amb un decret que no atorgava ...poder real, però que deixava tot ...marge de decisió en mans del ...resident", disposat a actuar al ...vei incondicional de la política ...autonòmica de Madrid, tot esta... disposat per a tornar la iniciativa ...UCD, a condició de que l'esque... -majoritària a les eleccions- es ...ixé entrampar. Per a més tran...il.litat d'UCD, des del primer mo...nt el PSC i el PSUC renunciaren ...na política d'independència de ...sse (convocatòria de l'Assemblea ...Parlamentaris i constitució d'un ...nsell format pels partits obrers ...joritaris, exigint un autogovern ...mament sobirà i denunciant qual...ol preautonomia per decret), re...nciaren a la mobilització, accep...n "l'operació Tarradellas", ...eptaren el decret-llei i "congela..." l'Assemblea.

El darrer acte de la tragèdia es ...resentava amb la formació del ...nsell Executiu, en la qual el PSC ...l PSUC acceptaven formar part ...n govern de col.laboració de ...sse, amb totes les seves negatives ...plicacions: en minoria (invertint ...resultats electorals) sense cap ...pacitat de veto o de control sobre ...rradellas, sense cap poder real. ...cceptació d'aquest joc col.locava ...política dels partits obrers a re...lc de les iniciatives de la burgesia ...s feia identificar la lluita per la ...rtat nacional amb el recolza...nt a la Generalitat d'en Tarrade...s. Un sector molt important del ...tre poble no accepta aquesta ...ntificació i -com es constatà el ...d'abril i l'11 de setembre- recla... als partits obrers una política ...ependent de la Generalitat i la ...ta. La persistència en la identi...ació i la manca de resposta a ...esta exigència estàn portant ...n a conseqüència una pèrdua ...confiança en les alternatives ...eres per part de capes popu... i fins i tot un cert desinterès ...sectors de treballadors per la ...indicació nacional. En resum: ...política que no fa avançar els ...ts nacionals i que debilita la ...luència política del moviment ...er.

...programa ...nitat obrera

...l llarg d'aqueste any, i des ...ans, el nostre partit ha proposat ...programa, sintetitzat en la divisa ...R UNA GENERALITAT DE...CRÀTICA I SOBIRANA", ca... de forjar un front únic de tots ...partits obrers i d'aglutinar al ...ant d'aquest front amplíssims ...ors populars, barrant el pas a les ...niobres demagògiques de CDC, ...C i la mateixa UCD-UCC. ...Es tractava d'un programa de ...bilització:

Per la **SOBIRANIA**: el que implicava plantejar les eleccions al Parlament com la manera d'establir lliurement el contingut de l'Estatut, rebutjant les limitacions contingudes primer en el decreo-llei i després en la Constitució; reclamar la desaparició de les "Diputaciones Provinciales" i el traspàs automàtic de totes llurs atribucions i recursos a la Generalitat i l'administració comarcal; emprendre la mobilització com a única forma d'arrencar competències i recursos a Madrid (cosa que no s'ha fet ni amb l'escandalós retràs del decret sobre el català).

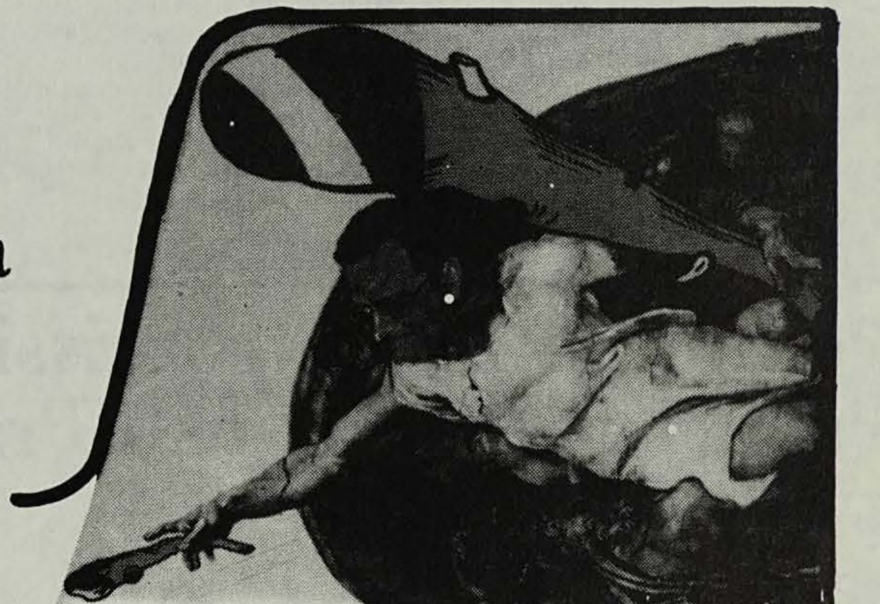

Per la **DEMOCRÀCIA**: Fer front al presidencialisme, exigint la dimissió d'en Tarradellas i la responsabilitat de tots els actes del Consell davant el moviment obrer i popular; lluitant contra les ingerències de Madrid en els assumptes de Catalunya; convertint la Generalitat en un instrument de lluita per la plena democràcia i, per tant, enfrontant la política d'UCD (cosa que tampoc no s'ha fet ni en el que respecta la política energètica o d'obres públiques, ni en els casos d'agressions repressives, com el passat 11 de setembre.

La lluita per una GENERALITAT DEMOCRÀTICA I SOBIRANA exigeix la ruptura amb la política "d'unitat nacional" i el Consell que la representa. Es una lluita que només interessa els treballadors i el poble (profesionals, dones, joves, pagesos...), que atempta contra els projectes de tots els partits burgesos. Es, per tant, una lluita que només pot avançar darrera un front d'unitat de tots els partits obrers, amb un programa d'independència de classe, i que només pot arribar a la seva fí mitjançant un Consell dels principals partits obrers (PSC i PSUC), responsable davant el moviment de masses i disposat a lluitar sense concesions per la conquesta de la democracia i la sobirania plenes. En resum, una lluita per un **Generalitat democràtica, sobirana i al servei dels treballadors.**

Pere Puig

Cronologia d'un any perdut

29 setembre 1977: El Consell de Ministres acorda el restabliment provisional de la Generalitat de Catalunya; en el decret s'especifica que l'anomenament del president de l'ente autonòmic es farà per decret a proposta del president del Govern.

30 setembre 1977: Reial decret pel qual es deenvolupa el del dia 29 i es creen les comissions mixtes de traspassos de serveis de l'Estat i de les diputacions a la Generalitat.

1 d'octubre 1977: L'Assemblea de Parlamentaris, reunida en sessió extraordinària, acorda per ananimitat manifestar la seva total conformitat amb els decrets de restabliment de la Generalitat.

18 d'octubre 1977: el *Boletin Oficial del Estado* publica un reial decret pel que s'anomena president en Josep Tarradellas.

20 d'octubre 1977: Tarradellas acaba el seu exili i viatja a Madrid, on s'entrevista amb el Rei, el president del Govern i el ministre de Defensa.

23 d'octubre 1977: Tarradellas arriba a Barcelona.

24 d'octubre 1977: El president pren possessió del seu càrrec al Palau de la Generalitat, en un acte presidit pel president del Govern, Adolfo Suárez.

5 novembre 1977: Tarradellas, greument malalt, anomena Frederic

5 desembre 1977: Tarradellas dóna a conèixer el contingut de dos decrets. Un d'ells disposa l'estructuració del Govern català i l'altre dona a conèixer el nom dels seus components.

9 desembre 1977: Presa de possessió dels consellers. Constitució oficial del Consell Executiu de la Generalitat.

9 de gener 1978: Es fa pública la declaració programàtica del primer Govern de la Generalitat.

23 de gener 1978: Constitució de la comissió mixta Generalitat-diputacions.

2-16 d'abril 1978: Tarradellas viatja a Madrid, on s'entrevista amb el Rei varies vegades amb el president del Govern.

23 abril 1978: Sant Jordi. L'Entesa dels Catalans convoca una concentració en el marc de la campanya *Som una nació: Volem l'Estatut*, a la plaça Sant Jaume de Barcelona, on hi acudiren més de 60.000 persones. La nota més significativa de l'acte foren els xiulets i crits de desaprovació que va merèixer la persona del "President".

16 juny 1978: El Consell de Ministres aprova quatre reials decrets pels quals es transfereix a la Generalitat de Catalunya competències de l'Administració de l'Estat en matèria d'Urbanisme, Agricultura, Indústria i Comerç.

23 juny 1978: La incorporació de la llengya catalana al sistema d'ensenyament a Catalunya és regulada mitjançant reial decret, aprovat en Consell de Ministres celebrat aquest dia i publicat al BOE de 2 de setembre de 1978.

26 juliol 1978: El Consejo de Ministros aprova un reial decret sobre transferència de competències de l'Administració de l'Estat a la Generalitat en matèria d'Interior, Turisme, Transports i Activitats Perilloses i Insalubres.

9 agost 1978: Entrevista Martín Villa-Tarradellas a Cambrils en la que es tracta entre d'altres temes, del traspàs de competències de les diputacions a la Generalitat i de la disposició de la Presidència del Govern que estableix la possibilitat d'institucionalitzar de forma més efectiva les relacions Govern-Generalitat mitjançant la reunió de l'honorable Tarradellas amb els quatre governadors civils catalans, en qualitat de president.

11 setembre 1978: Mig milió de persones participen a la manifestació organitzada per la Diada (veure DEMÀ nº 30).

28 setembre 1978: El president de la Generalitat manifesta que el proper 1 de novembre seràn transferides a la Generalitat les actuals competències de les quatre diputacions catalanes. Al mateix temps reconeix, per primera vegada, que ell mateix ha retrassat aquestes transferències.

¡Nicaragua vencerà!

- Divendres, 6: Acte del FSLN, MIR i LCR a l'Hospitalet: 7,30 tarda al carrer Esteban Grau, 32, (metro Pubilles Cases).
- Dissapte, 7: Acte del FSLN, MIR i LCR a Santa Coloma de Gramenet a l'Esglesia de Can Mariné (c/ Milà i Fontanals, 5-7) a les 6,30 de la tarda.
- FEU ARRIBAR LES VOSTRES APORTACIONS ECONOMIQUES AL COMITE DE SOLIDARITAT AMB EL POBLE DE NICARAGUA (Compte Corrent: Banca Catalana 51.571-14 O.P.)
- RECOLLIU MATERIAL D'INFORMACIÓ A LA SEU DE LA "LLIGA PELS DRETS DELS POBLES": c/ Lluria, 125, 4º.

METALL DE CC.OO. darrera hora METALL DE CC.OO. darrera DE CC.OO. darrera hora METALL DE CC.OO. darrera hora ME

El passat diumenge 1 d'Octubre, tingué lloc la reunió del Consell Local de la Federació del Metall de CC.OO. de Barcelona. Les primeres notícies, abans de haver pogut tenir accès a l'acta de la reunió, són francament optimistes. El Consell discutí llargament sobre les perspectives dels pactes i la negociació col.lectiva. A la votació obtingueren majoria les posicions que s'havien expressat contra qualsevol mena de pacte social. El caràcter de pacte social d'un acord global no es va centrar en si es firmava a "tres o quatre bandes", sinó en el contingut del que es firmava i en "cóm" s'anava a negociar. Es rebutjà la ressolució del darrer Consell Naciónal de la CONC i s'aprovaren dues condicions pels acords globals amb la patronal i el govern:

a) No anar a negociar sense estar recolzats per una mobilització col.lectiva.

b) Negociar només una plataforma de "mínims" i no de "topalls".

Tots els afiliats i sobretot els delegats d'empresa de les CC.OO. han d'exigir que es publiquin immediatament les actes de la reunió i promoure la seva divulgació i discussió, no només als plens d'afiliats de ram, sinó també a les assemblees d'empresa.

J.M.

Montcada i Reixac: Cal acabar amb la corrupció dels ajuntaments franquistes

L'Ajuntament de Montcada i Reixac és com la majoria un niu de franquistes que s'han recolzat tota la vida en la corrupció. Obis i els regidors han presentat la dimissió al mateix temps que el PSUC, el PSC-PSOE i la OEC en aquestos moments de crisis han presentat un Plà d'Urgències que l'únic que fa es donar-los-hi el recolzament per a que continuin a l'Ajuntament. La Lliga Comunista Revolucionària pel contrari creu que el que s'ha de fer es trencar les negociacions amb aquests regidors per així agreujar la crisi de la dreta com a forma d'acabar amb la corrupció.

Al mateix temps la LCR creu que l'única sortida a la crisi de l'Ajuntament dretà és la unitat i lluita dels treballadors i de les seves organitzacions contra l'explotació del capital i les seves institucions. Es per això que proposa que fins a les eleccions municipals passi a regir l'Ajuntament una Comissió Gestora formada per tots els Partits dels Treballadors controlada al mateix temps per les Associacions de Veins i Sindicats.

El Pla d'Urgencies signat pel PSUC, PSC-PSOE i OEC compté reivindicacions defensades per les Associacions de Veins i la població –com el Viver per a escoles, Practicant als barris, etc.– però té buits importants que poden ser omplerts per la població i convertir-se en un Pla veritablement popular. Només una Comissió gestora de Partits Obrers el pot portat endevant tot recolzant-se en la mobilització popular. Les línes més importants del **Pla Popular** que com a LCR proposem no poden deixar de banda les necessitats més importants que són:

– A nivell sanitari: un servei de FARMACIA nocturn a cada barri per a urgències, i exterminar rates, escombreries, aigües contaminades i altres PUNTS D'INFECCIÓ I POLUCIÓ. Cal plantejar-se ràpidament millorar el funcionament de l'Ambulatori i del practicant als barris.

– A nivell escolar: A més a més del VIVER, un servei de GUARDERIES a cada barri en benefici de les mares.

– A nivell urbanístic: ASFALT I ENLLUMENAT de tots els carrecs sense excepció, la FONT DELS JUBILATS I TANQUES A LES VIES, assegurar els autobusos frequents (cada 15 minuts) amb la tarifa d'abans, i suspendre totes les LLICENCIES D'OBRES per a preparar un pla de jardins, parcs i serveis.

– A nivell de veins de totes les edats: locals per a totes les ASSOCIACIONS DE VEINS, per a JUBILATS I JOVES a cada barri i que els locals de la OJE passin als joves.

– A nivell d'aturats: TOTES LES OBRES de l'Ajuntament s'han d'adjudicar als aturats de la població.

– En questió de comptes: Cal posar en clar i en públic els comptes dels anys passats, exigir responsabilitats i la devolució al poble dels diners robats. Abans de pasar a cobrar més impostos s'han de pujar els impostos dels grans propietaris i industrials, i rebaixar els impostos dels veins treballadors.

Tota la població reunida en Assemblees de barri i reunions àmplies, assegurant en tot moment la llibertat d'expressió i el respecte a totes les opinions, ha de ser qui ha de millorar i completar aquest Pla. Fem una crida als Partits obrers, Sindicats i Associacions de Veins a treballar per això.

Corresponsal

Per la directa intromissió de Paco Frutos i Agustí Prats

FRUSTRADA LA Ia CONFERENCIA DEL SINDICAT TEXTIL DE CC.OO. DE BARCELONA

El passat 28 de Setembre es celebrà el que tenia de ser la Ia Conferència del Sindicat tèxtil de CC.OO. de Barcelona i a la que assistien com invitats, encara que després veurem que el seu paper va ser un altre, Paco Frutos de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, Alfredo Clemente, secretario de la Unión de Sindicatos de Barcelona i Agustí Prats, secretari de la Federació tèxtil estatal. Varen ocorrer fets greus que atempten contra la democràcia sindical interna i contra l'autonomia d'un Sindicat per la ingerència ni tant sols d'instàncies superiors, sinó de "persones superiors".

En primer lloc no fou tal conferència ja que la majoria del Secretariat volia que ho fos per a elegir el Consell local, no per a elegir la Comissió Executiva i el Secretariat General, la qual cosa és antiestatutària ja que la resolució del I Congrés de la CONC diu: "Els organs de direcció d'un Sindicat Local són el Consell Local i la Comissió Executiva amb un Secretari General, elegits ambdos en Conferència Local". La minoria de Secretariat deia que si la conferència era per a elegir el Consell també ho era per a elegir la Executiva i el Secretariat i més si teniem en compte que s'havien produit bastants dimissions en el Secretariat i que en aquest s'havien produit acusacions contra el Secretari Joaquim Carmona per haver treballat les vacances i per hores extres treballant els dissabtes i diumenges. A més se l'acusava de ser un autoritari i impedir formes d'acció col.lectives com d'altres actuacions que havien provocat l'abandonament d'assemblees de molts afiliats i la baixa en el Sindicat com a menys pel que respecta als 3 membres que demanaren la dimissió. Davant això es desenvolupa un debat sobre si és una Conferència i per tant s'eleigeixen tots els organs o si és una Assemblea de Delegats, quedant patent que en aquest cas no es pot elegir cap organ de direcció.

La minoria del Secretariat, Vicenç Alegre i Lauri González, varen proposer la celebració de la conferència en el plaç fixe d'un mes (que durant el debat es va veure insuficient i es fixà en dos mesos), on es prengués una resolutzió sobre el sistema organitzatiu i s'eleigessin tots els organs de direcció. Per tot això es tindrien de redactar ponències que arribessin a tots els afiliats i que en base a la discusió d'aquelles s'elegissin els delegats a la Conferència.

Després d'aquesta decissió del conjunt de l'Assamblea es van passar a discutir candidatures per a ampliar amb 10 membres més l'actual Secretariat, ja que l'actual era insuficient per a preparar la Conferència, i es presentaren 3 candidatures: Una presentada per en Carmona i que fonamentalment concordava amb la majoria del Secretariat; una altra presentada pel Josep Lluís Alvárez que era molt demagògica ja que emplaçava a tots els que feien crítiques a l'actual Secretariat però que era la que molt possiblement l'Assemblea hagués votat; i finalment una altra presentada per en Vicenç Alegre que intentava recollir de forma paritària les diferents opcions que hi ha avui al Sindicat.

Quan s'anava a passar a la votació, Paco Frutos en nom de la CONC i de la Federació Tèxtil, va donat per finalitzada l'Assemblea amb aquestes paraules que traduïm: "El que us vaig a dir es segur que no us agradarà i que em cridareu (com de fet va passar), en nom de la CONC i de la Federació Estatal del Tèxtil (s'enten ell i l'Agustí Prats) es dona per finalitzada aquesta Assemblea, tot el que en ella s'ha acordat queda invalidat i si segueix l'Assemblea el que en ella s'acordi, també". Així de pas tampoc es tenien en consideració les propostes de lluita per un nou conveni del tèxtil, una proposta de lluita contra la crisi i la protesta generalitzada dels afiliats per la pujada de quotes de CC.OO.

Tot això suposa una intromissió greu en una Assemblea que fins llavors s'estava desenvolupant amb suficient democràcia i amb un nivell de participació molt alt i on hi havien hagut intervencions tals com: "per primera vegada estem fent sindicalisme" i coses semblants. L'Assemblea si en alguna cosa es va veure entorpida fou per l'actuació de la Mesa que desmoralitzà als assistents i que va invalidar uns acords amb els que com a tal en poc hi havia participat.

Un altre acte també bastant llastimós ocorregué en acabar l'Assemblea quan el Secretari de la Unió de Sindicats de Barcelona, Alfred Clemente, es dirigí a Vicenç Alegre i li va engegar frases com: "ets un provocador", d'aquesta te n'enrecordaràs" i "aquí s'han acabat els "coqueteos" " (ens sembla que més que coquetejar va ser un enfrentament de posicions en clar).

Davant aquestos fets s'ha iniciat un procés de recollida de signatures entre els assistents per a protestar davant els organs competents per aqueta ingerència. Enviarem aquestes a la CONC, la Unió de Barcelona i les Federacions Tèxtils de Catalunya i Estatal així com a la Comissió de Garanties. Al mateix temps es demana una autocrítica de Paco Frutos, Agustí Prats i Alfredo Clemente davant una pròxima Assemblea de Delegats.

P.G.

LCR
IV internacional

Bar Glaciar de la Plaça Reial

QUAN ELS "PROGRES" ACOMIADEN

Els treballadors del Bar Restaurant "Glaciar" ens informen de la lluita que están portant contra els propietaris, supostament organitzats de manera autogestionaria, amb motiu de l'acomiadament de dos companys que portaven ja sis mesos treballant sense gaudir de cap mena de garantia laboral.

Denuncien l'intent dels propietaris de solicionar els seus problemes mitjançant la contractació il.legal de treballadors, recoberta amb una imatge pretesament "progre", i criden a la solidaritat de tots i en especial dels habituals per a realitzar un BOICOT efectiu al Bar Glaciar.